

İki'li Yalnızlık

— SNE · 12 Şubat 2013

Sıkıldı ağacından dalından,
Yemyeşil yapraklar..
Önce ,ağaçlara geldi sonbahar.

Al gözüm seyreyle,
Renk cümbüşünü,
Altın dökülmüş ,toprağın.

Çek içine son güneşin kokusunu,
Hazanın, bahar yüzünün.

Peki ya yazın hazanı..?
Göçmenlerini yol eden,
Deniz ve kumsallara düşen,
Bulutlu sessiz yalnızlığı..

Bir tül düşmüş de üstüne,
Silmiş gibi, tüm renklerini.
Tek tek güneşin.

Bir mavi kalmış geriye,
Üstüne yaprakların
Renginden emanet
Kızıları sarıları giyinmiş..
Gurup ve şafakla birlikte.

Tek yoldaşı, yalnızlıktır
Yaz hazanın.

Bir de ..
Karaya çekilmiş sandallar..

Denizden ayrılmış ,yorgun,
Yazın bıraktığı renkleri, solmuş.
Dökülmüş, yıpranmış,

Ama yine de
Mavi, beyaz, deniz renginde.

Bir ikili yalnızlığın hüznü,
Sürecektir, görülmeden bilinmeden..
Denize ve yazaya hasretle.

Yine ve yeniden,
Deniz mavisini giyiniþ,
Taze yazaya, çıkana kadar..